LIVSBOKEN

Dansskorna från mejeriet

Berättat av Margit Andersson

4 kapitel · 2026

INNEHÅLL

1 Det röda huset vid Siljan ..... 6 september 2026

2 Sommaren på mejeriet ..... 13 september 2026

3 Dansen på Vikarbyn ..... 20 september 2026

4 Flytten till Göteborg ..... 4 oktober 2026

KAPITEL 1

Det röda huset vid Siljan

6 september 2026

> *Veckans fråga: ”Hur såg huset ut där du växte upp?”*

Vi bodde i ett litet rött hus strax utanför Rättvik, med vita knutar och en syrenberså som pappa hade planterat året innan jag föddes. Från köksfönstret kunde man se ner mot Siljan, och om vintrarna låg isen så blank att det såg ut som en spegel.

Köket var hjärtat i huset. Där stod vedspisen som mamma eldade i redan klockan fem på morgonen, och där satt vi alla fem syskon kring bordet och gjorde läxor i fotogenlampans sken. Jag minns fortfarande doften av nybakat tunnbröd på lördagarna.

Uppe på vinden hade vi vårt eget rike, min bror Lennart och jag. Där fanns gamla koffertar fulla med farmors kläder, och vi lekte att vi var resande som skulle till Amerika.

KAPITEL 2

Sommaren på mejeriet

13 september 2026

> *Veckans fråga: ”Vilket var ditt första arbete, och vad tjänade du?”*

Femton år gammal fick jag plats på mejeriet i Rättvik. Vi började klockan sex och det första jag fick göra var att skrubba mjölkkannorna. Händerna blev röda och spruckna av det kalla vattnet, men jag var så stolt.

Jag tjänade fyrtiotvå kronor i veckan. Den första lönen gav jag nästan helt till mamma, men fem kronor sparade jag till ett par riktiga dansskor från skomakare Berglund.

KAPITEL 3

Dansen på Vikarbyn

20 september 2026

> *Veckans fråga: ”Hur träffade du kärleken i ditt liv?”*

Det var midsommarafton 1961 och dansbanan i Vikarbyn var full av folk. Jag hade på mig de där dansskorna jag köpt för min första lön. Erik stod borta vid läktaren och vågade inte fråga någon.

Till slut var det jag som gick fram till honom. ”Ska du stå där hela kvällen?” sa jag. Han rodnade ända upp till öronen, men sedan dansade vi varenda dans tills orkestern packade ihop.

Vi gifte oss två år senare i Rättviks kyrka. Det regnade hela dagen, men alla sa att det betydde lycka. Och det fick de ju rätt i.

KAPITEL 4

Flytten till Göteborg

4 oktober 2026

> *Veckans fråga: ”Finns det en resa du aldrig glömmer?”*

1965 fick Erik arbete på Eriksbergs varv och vi packade allt vi ägde i en lånad Volvo Duett. Lilla Anna var bara ett år och sov i en tvättkorg i baksätet hela vägen.

Jag hade aldrig sett havet förut. När vi körde över Älvsborgsbron, som var alldeles ny då, och jag såg alla fartyg och kranar, då grät jag. Inte av sorg, utan för att världen plötsligt var så stor.

Fortsättning följer …

Livskapitel · 4 oktober 2026